

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 574. Benedicti Pap. Annus 2. Ivstini Ivn. Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

...fidelium legum...
Thronum tuum, etiam amare per.
Materis dignitatem, per ad a magister.
Celsa dignitate, in a verenda gloria.
...etiam amare per.
...etiam amare per.
...etiam amare per.
...etiam amare per.

...etiam amare per.
...etiam amare per.
...etiam amare per.

ter rionem Deum & non servavit. Accedente autem
parumpulchritudine circa sepulchrum iacentis suscitavit. De quo
vt hanc infirmis cum aqua, protinus affectus est meliorum,
recuperatisque viribus ac refrecta seire convaluit. Intellegit er-
gorum, o omnes, qui insipientes estis in populo, & postquam ita
discussis stotia quia nihil sunt, que ad seducendum h. manu
genus diabole operatur. Ideo mones, vt si qui velleo Crispi si
gotus, si qui baptisimi absolute mandatum, si qui vetulate
deposita in nobis mune domine viget, talia postponat ac ne ligat:
quas autem patrocinia martyrum, per quos sanctorum mira-
cula celebrantur: postulet aduocari. confessorum, qui merito a
mice sunt Domini; non opati, & que valuerint obtinebit, hinc
Gregorius, eandem ipitans in saceratum reliquia
rum cultu pietatem, qua omnes non Galliarum tantum,
sed totius Catholici orbis sanctissimi Episcopi præditi
semper fuerunt.

Quod vero Aruernenses populi post obitum sancti
Calliæ meminerunt assil gladea aliā iporum peccata,
quorum Gregorius meminit, illud excessit, vt post obi-
tū eius diuisi schismate ecclesia illa fuerit, studentibus
aliti Cotoni presbytero, Archidiacono vero Caucino-
alis, eam ite dologens, clam profectus ad Regem, ab
eodem dari sibi penit Episcopatū, quæ quidem omni a
luctu digna idem Gregorius suo profectu est dlolo si
Ar vero ista de S. Galli obitu reuocante in prior editione
ex chronologia ab inguinatis peste vti certa de prompta
iam denno ad incedem renocata, non posse subsistere,
sunt inuenta, que magis ad anteriora tempora sunt redu-
cendæ, cum alias idem morbus perualit Gallias. Quod
autem ad hæc tempora Gallus non potuerit peruenisse,
in eisdem deducitur argumentum. Cum enim ipsum
annos tantum viginē septem dicar sedisse Episcopum
Aruernensem, idem que reperitur inter fuisse Concilio
Aurelianensi secundo anno Christi 536. & Aruernensi
anno 544. quomodo potuit ad hæc tempora peruenisse?
Accedit ad hæc, quod cum Galli Episcopi successores
Caninum idem Gregorius eius nepos retum ab ipso
gestatum testis fidelis referat ad tempus Theodaldi
Regis, quem constat regnare coepisse anno Christi 552.
licet positum sit anno 555. tenuisseque tantum annos se-
pretem: utique prohibetur omnino ad hunc annum per-
uenire potuisse. Hæc de tempore eius obitus dicta san-
to -- reliquis tres versusque ad finem anni delata.

PVLVER S
REPL.
CHRISMAR
TRIS CV-
RATI IM-
PIELM.

XXX.
ARVERNENSIS
SIS ECCLESIE
SCHISMA-
TILABO-
RAT.

F. Greg. hist.
Franc. lib.
4. c. 5. 6. 7.
DE TEMPO-
RE OBITU S.
GALLI.

IESV CHRISTI
Annus 574.

BENEDICTI PAP. IVSTINI IVN. IMP.
ANNU S. ANNU S.

MAX quingentesimus septuagesimus quartus Christi
Annus adit septuaginta Indictionis, idem que nouis nu-
meratus Iustini Imperatoris: qui quidem exiit Ori-
entali Imperio fineffimus. Abatis vna ex parte, Persis ex
altera Romanum Imperium deuastrantibus.
Anno enim hoc nomen Iustini (inquit Cedrenus) Abati fuit
Anares ad Danubium venerunt, ac vicerunt Romanos. de his hæc
pauca ipse, Euagrius vero pluribus, dum agit de Tiberio,
qui alicuius postea fuit collega in Imperium a Iustino:
Hanc (inquit) Iustinus, ingenti collecto exercitu, ad congre-
dium eam Abatis iam pridem miserat. Qui quidem, militibus
assilam hanc harum hanc serentibus, parum aberat, quoniam
petui fuisse, nisi diuina presidentia eum prater omnium opinio-
nem seruasset, & in fines Imperij Romani rediisset incolumem:
quippe remota Iustini inuictu obsecutus, ipse cum tota Ro-
mana Republica in periculum venit perituro perentis. & am-
plum Imperij Romani decia barbari concederet ad occupandum.
hæc ipse. His autem hæc præterea hoc item anno ad-
dita mala a Persis, idem Euagrius affirmat hæc verbis:
Et Artabanus Persa in Romanorum ditatem facta inarso-
ne, multos captivos addoxit, captoque etiam Datas castro,
doctum

L
AVARES
EVASYM
IN AD VNT
ROM. IMP.
PERLIV.

domum rediit. in solum nuntia tanta cladis accepit. mirum ab-
dite naturae est. petique ad thermidas vii pacem componeret. qua
et in annum postea est. Constitutum sub eo est. ut palmis (Tuca
cani mysina) quaeque quinta caneretur. illa quaeque tunc
est imago nulla mansit facta Cavulianis pago Cappadociae: Illuc
enim ede. illi in Persia manus denerit. olim tran-
sita fuit. Et veneranda signa. Crucis sanctissime scilicet. ab
Apamea Syria Secludi Consistentim polim translata. sunt. quibus
excusa civitas illa. quae (ut dictum est superius) ab usque
in Asia Perlarum incursionem miraculo magno diuinitus
defensa. fuit. capra ita in auxilium redacta est.

II.
Verum quae de hac Perlarum incursionem. ex qua in
magnum discrimen Antiochia adducta est. idem Eu-
agrius tradit. h. e. defensionem. Ipse enim dum ager de Ni-
sibis. qui erat sub potestate Perlarum. obsequio. quam
Martianus Dux Romanorum exercitus ad mulcum tempo-
ris spatium protraxerat. ob id quod Iustinum Imp. in in-
signitatem commouerat. cuius et praecipiti animo ma-
la cuncta in perlarum inferretur. hic ait: Deo in iustione.

quam scilicet pararet Cosi hoies per Adamantem Du-
cem (sic enim eum appellat. quem Cedrenus nomeniat
Atrabantum) sic certior Gregorius Episcopum Antiochie non hoc
Episcopum Nisibis amicitiam fuit magno muneribus ab eo dona-
tus. et propterea in insulam Perlarum contumeliosam contra Chri-
stianis admittent. qua semper fero promebantur. agere admodum
paratur. et magno impetu in urbem. cuius ipse fuit Epi-
scopus. in directionem Romanorum venit. cuius. qua extra fines
Romanorum circum Nisibis gerebantur significavit. opportune
quae exposita. Quae quidem Gregorius illic ad Iustinum et alii.
eique quam sceleratam dicitur Cosi hoies incursionem. At vero
Iustinum. per aem volupatum solibus voluit. Gregorius litte-
ra neque animum attendere. neque fidem habere voluit: illud
donaerat verum et abstratum. quod ipse in animam inducerat.
Nam hominum inoperantiam et luxu perditionem consuetu-
dinem inuadit. in quorum anima sunt ignavia iusta est. ita
de prospero verum aduersa nimis magna fiducia. et si quid con-
tra ipsorum voluntatem acciderit. et nolunt vno modo fidem ad-
inogere. itaque scribit Gregorius. resque ad se relatas. quae omni-
no vera non sunt. resque quod si vera sunt. Persis non ante suos
o sua occupaturos: in autem ante occuparent. cum magno suo
male discessurum. ita qui dicit Euarcius. deatationem Syriae
et occupatorem Antiochie tribuens Imperatoris imperio
se. et alius opalis episcopi ista considerat. cui ante le-
preim annos quibus imperium Iustinus ad in ista t.
minime cont gerit. sed ubi scilicet sanctissimum Epi-
scopum ab ea ciuitate dimouit: hoc enim si considerat.
non in ignitiam. sed ad sacilegium Imperatoris ea
cuncta mala resulit: sicut enim in templo columbae
et in aedibus sunt fundamenta. ita plane le habent in ci-
uitatibus atque provincis sanctissimi sacerdotes: quos
si quis de loco di mouat. sicut pellic. necesse fit cuncta.
que virtutum formidino robore sustineant. omnino
contineri ac pessimite. Cum Anaslafus Antiochie le-
deret ipse Dominus positus erat in Syria vniu: sa morus
et antemora le quo sublat. et Dominus pariter recessit
ab eis. atque tunc loit antemurale. et morus pariter
dissipatus est. cum vniuella Syria celsis depra dationi
ba barbarum. cuius iam nullus penitus esset. qui resisteret
gastribus ubique locorum hostibus crudelissimis.
sed quomodo id acciderit. sic narate pergit Euarcius.

Deinde in ista acatim Imperator. hominum superbum et
contumeliosum. ad Martianum Ducei exercitum cuius hoc man-
dato. ut si Martianum alterum possem in ciuitatem Constantinopoli-
tanam ante intulisset. quomodo seduit de hostibus victoriam ac-
cessisset. honori suo gradu cum abducat. Quod quidem factum
est ab eo sedulo: idque non sine Republice detrimenta. quo Impera-
torum mandato inferretur. Nam profectum ad castra Roma-
norum: Martianum iuxta fines imperij versantem. insciente exercitu
suo. spoliat dignitate. Praefecti autem Manopolaei ad Constantios.
vix per illu vigiliu dixerat. Diocem suam de honore gradu di-
motam. optas non vltimum ducunt. sed clam se inde subducunt.
Post fugam. obsidione ciuitatis Nisibis cum emni irrisione di-
missa. Adarmantem regis. qui Perlarum et Scenitarum barba-
rorum scis validum et magnam habebat exercitum. Constantiam

III.
Deinde in ista acatim Imperator. hominum superbum et
contumeliosum. ad Martianum Ducei exercitum cuius hoc man-
dato. ut si Martianum alterum possem in ciuitatem Constantinopoli-
tanam ante intulisset. quomodo seduit de hostibus victoriam ac-
cessisset. honori suo gradu cum abducat. Quod quidem factum
est ab eo sedulo: idque non sine Republice detrimenta. quo Impera-
torum mandato inferretur. Nam profectum ad castra Roma-
norum: Martianum iuxta fines imperij versantem. insciente exercitu
suo. spoliat dignitate. Praefecti autem Manopolaei ad Constantios.
vix per illu vigiliu dixerat. Diocem suam de honore gradu di-
motam. optas non vltimum ducunt. sed clam se inde subducunt.
Post fugam. obsidione ciuitatis Nisibis cum emni irrisione di-
missa. Adarmantem regis. qui Perlarum et Scenitarum barba-
rorum scis validum et magnam habebat exercitum. Constantiam

peruenit. per Romanorum in intendo occasione. et non omnium
vastationis generum populatorem. nec quomodo tenentis omni-
no vel cognationis complexio est. vel saluo dicitur. Capit la-
cula et pagos multas. nemine praetera respiciente. primum
quod copiae Romanarum nullam diem habuerit deinde quod militi-
bus circiter Datae a Cosi boie circumlocuti. populationis agrorum
et incognitas oblique vno timore subeat.

Inna ad portu Cosi hoies Antiochiam per suos dimittat milite-
tes ipsi namque eo non venit qui praeter amorem suum inde re-
pulsus fuerit. cum tamen nemo. vel pauci admodum in ciuitate re-
manerent. Cumque Episcopus inde fugisset. scilicet magnae
sacrum Ecclesiae thesaurum. propterea quod magna pars morice
indurata. et populus (ut sit in his praestum temporibus) seditione
constitutum rebus studebat. quibus fugientibus vrbis deserta re-
licta: nec quisquam erat. qui vel ad manum vrbis contra ho-
stes fabricandas. vel ad eorum vno modo resistendam. animam
intenderat. Sabacit h. de Heraclea ad hostibus incensa.
Apameaeque capta et igni absumpta. abduco captiuo
Episcopo vna cum clauatus Praefecto. aliique mali in-
numeris illius regionibus illi. in quas idem se grassan-
tes infuderant. tum in eia ipse Cosi hoies Datam expugn-
tae ciuitatem munitissimam in finibus posita.

Alla rursus clade contigit hic Iustitiam temporibus Syriam
non nihil a Iustitiam Samaritae hereticis laepe repres-
sis. electis. ac sepe receptis. sed deperit in Catholicos in-
surgentibus: de quibus idem Imperator Nouellam et
constitutionem ed. deca. mu ctans ciuitatis penitus eos.
qui in eodem permansissent errore. Quae autem male
best: iste tentauit. videtur est apud acta Niceni con-
fessionis Concilii Oecumenici. cum a Patribus recitari
iuberetur epistola Simeonis Stylitae Iunioris ad ipsum
tunc Imperatorem Iustinum data. cuius titulus sic habet:

Simeonis Stylitae. qui in admirando monte vixit. episto-
la ad Iustinum Imperatorem Imperatorem.

Quae dabit oculis meis sunt em lacrymaram. ut omnia dab.
miseri vita mea facta ex cor de fleam? Tantum enim. vrbis scru-
tate et parate regnante. tanta scelerata et impietate ad impietatem
exeranda Samaritanis in sanctum templum. quod deuita tua
maiestas extruxit. dignos et sunt. quibus nunquam sunt au-
dit. Dico autem eorum. quae casta habent prope ciuitatem Propy-
tioniu. Hac autem quae sunt iusta. breuiter et tenetur cognos-
vestra serenitas in his. quae nostra humiliter per sanctissimum E-
piscopum Orientalem Patriarchion. qui non leuiter ex hoc angu-
tar. ad vestram maiestatem scriptum. Nec lapida suffugientis aut
ferre scelerum illam impetant excelent. quam oculis sui di-
ctus sanctissimus Archiepiscopus vrbis. Ceterum enim mortem et in-
teritu iustis tenentis exspectet. quam interitu tada mibi narari
audire. Omnia enim blasphemia excellit improbum bo. fa-
ctum quod in Deum Verbum pro nobis incarnatum. et usque glo-
riam matrem. et veniens ad sanctamque Crucem de signa-
runt. Nam rem cum cogitamus. ad diuina vestra aures nos re-
serimus: nam cum videmus piarum leges vestras. eos. qui in cognom
aut statum Imperatorum ignominia afficiunt. extremo et vultu
mortis supplicio placere: quae tandem poena ponenda sunt. qui in
imaginei Domini nostri iesu que marum nefandis factis gras-
sati sunt Praefecto non vides. quid mibi dicendum sit. Tantum e-
nim scelus est commissum. ut nec vlla statum aru mia amplius
supervixie credatur. Quamobrem vobiscum vobiscum vestram
potentiam. ne vbi post huc eis miseri. et dia gestidator. ut quom
potentiam patere illi quoniam vultis. neque vltim. epologiam aut ex-
cusationem illorum nomine accipere. ne post huc peora egredi-
antur. haec enim magnus Simeon.

Videat recentiores Iconoclalae. quibus sese conlam-
xerint hereticis omnium nefandissimis: audiunt a spiri-
tuali homine. qui omnia re de diudicari. qualia sint. de
quibus etiam gloriantur. scilicet legia. dum violentas in fa-
ces imagines manus immitunt: et quibus sint digni
supplicii. ex verbis patret Simeonis expendant. quod d
vero de his factum sit. nullum verbum.

De ipso autem Simeone plura etiam scribit Euarcius.
cui magnus cum eo vlns amicitiae intercessit: qui quom-
nam pacto tam arduum vice infirmum arripert.
Abbate. in cuius monasterio degebat. d monente nar

Enarg 887.
97.

PICCATE
KONTHI-
NIS BA-
TVR KO-
BY HO-
STIUS
CONTRA
ROMANOS.

Treb. 1.

III.
Et iam vni-
uersam de
POPULAM
SYRIAM.

IV.
V.
VI.
VII.
VIII.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

Enarg 887.
97.

* duces

XVI.

* Fortun. carm. lib. 3.

* Eul

XVII. DE FELICE EPISCOPO NAMNET.

* Fortun. carm. lib. 3.

XVIII. DE BASILICA APOSTOLORUM DE DICATIO. NE.

sepulchrum orate dignetur, ut pro peccatorum nostrorum remissione
 pium intercessor accedat. Etsi vero qui vestri sunt, omnes domi-
 nos & dulces reuerentes saluto. Dominum meum filium ve-
 strum Eusebium pro me multipliciter supplico salolari. D. mihi
 meo Felici Episcopo, si per vos venis, me benigno animo commen-
 dari depono. Ora pro me. haec enim Fortunatus ad sanctum
 Euphronium.

Quem Felicem h'c nominat Fortunatus Episcopum
 fuisse Namnetensis Ecclesie Praesulem, ex sequenti ad-
 ditiis data epistola postquam intelligere, de quo paucis
 paulo post dicturi sumus. Non autem eiusdem Fortu-
 nati de laude Euphronii carmina aliqua ex parte super-
 ius recitata, velut epigrammum hinc ad sepulchrum eius
 appositum, integra audiamus:

*Quamuis piper milti licet at sine fonte flogas,
 Nec valiam digni reddere digna viri:
 Attamen, alma Pater, Christi venerandi sacerdos
 Euphroni, cupio solitare parua tibi.
 Debeo multa quidem, sed suscipe pauca libenter,
 Sit veniale precor, quod uno editi Amar.
 Ecclesia Lampas sub te radiante coruscet,
 Lumine Pontificis fulget ubique fides.
 Gratia praesertim fovero in petiore vincta,
 Quo nullus dolui est, ista tibi viri ei.
 Immaculata tibi scilicet alba corrit:
 Vi penetret calor, hinc via pandit iter.
 Dulcia colloqui sine fovea dicit referenda:
 Non fecit illa mihi, quam tua verba placent,
 Quicquid habet sanctus, hoc lingua serena relaxat:
 Pedore sub vestro frangi loca nulla tenet.
 Qui sine fovea manens in simplicitate colubina,
 Nec serpens in te diu auerens fouet.
 Advena si veniat, patriam tu reddis amatam,
 Et per te proprias hic habet hospes operi.
 Si quis iniqua genuit, tristis hinc uno recedit,
 Sed lachrymas remanens lacerare facit.
 Martirum meritis hac vos in fide locatur:
 Dignus eras heres, qui sua in illa cella,
 Ille tenet calum largo danti omnia voto,
 Christa iunctus tui hinc imitando vitam.
 Non perit hic vestrum, qui grex ad ouile recurrit,
 Caudida nec sponda vellera perdit ouis.
 Non lupus ore rapit praedam, pastore vigente,
 Sed fugit excludit non laerando gregei.
 Hac tibi lux maneat longas, venerande, per annos,
 Atq; futura dies incisor a ferat. haec de S. Euphronio
 Fortunatus.*

Quod vero ad Felicem pertinet, de quo in dicta epi-
 stola ad S. Euphronium Fortunatus agit: meminisse de-
 bes de eiusdem genere ex Consularibus viris defuncto
 nos esse superiori tomo. anno videlicet Domini quin-
 gentesimo vndecimo, ibique Felici Consularis occa-
 sione de huius nobili famia, ex qua ortundus erat, reci-
 tasse carmina Venantii Fortunati, qui hunc ipsum Fel-
 icem antiquae nobilitatis Romanae decus & ornamentum,
 clarum doctorem, Pontificia dignitate decorum auctum
 summis cum seculari potentia atque diuitiis animi doti-
 bus, nempe virtutibus omnibus platum celebrat,
 scripsit de eo epigrammatibus & elegiis, ex quibus ne
 icinans penitus abeat, vel hoc vnum accipe:

*Fida salus patria, Felix, si, nomine, corde,
 Ordo sacerdotum, qui radiante micat,
 Reflatus teris, quod publica iura petebant,
 Temporalis nostris gaudia praesens ferens:
 Vox procerum: lumen generis, defensus plebs,
 Naufragium prohibes hic, vis portus ades.
 Auctus Apostolicum, qui in Britannica vincens,
 Tatus in aduersis spe Crucis arma fugat.
 Vine de, tu patria fides lux, auctus homo u,
 Splendor Pontificum, nos ter & orbis amor.*

Celebrant idem Fortunatus carmine facta Eucenia,
 cum erecta in honorem sanctorum Apostolorum Petri
 & Pauli eodem Felice basilica, vocatis Episcopi, &

tuer alios S. Euphronio Turonensi, de cuius obitu ne
 sancti age agimus, ab eisdem est dedicata, collocatis in ex-
 eorumdem Principum Apostolorum factis pignotibus
 de Vrbe accepit: in quorum laudem haec idem egregie
 Fortunatus, cuiuslibet ipsorum distinguens peculiare
 munus & gradum:

*Sideri montes, speciosa cacumina Sion,
 A Libano gemini fluvio cernant sedes,
 Caesorum porta, latus duo lumina mundi,
 Ore tenet Paulus, fulgurat arce Petrus.
 Inter Apostolos radiante luce coronas
 Dilectus hic monitus, est per ille gradus.
 Nunquid corda hominum referantur, & astra per illum:
 Quos docet iste stylo, suscipit ille polo.
 Pandit iter caeli hic cum dogmat, claudibus alter:
 Est via cui Paulus, tanta fide Petrus.
 Hic Petra firma manens, illi arboribus habetur:
 Sargis in haec templum, quo placet a Deo,
 Vno fonte parci medicata fluuenta rigantes,
 Restinguunt avidam dulce liquoris sitim.
 Fortia bella gerit quisquam capis astra tenens,
 Rex dedit hoc proceres multum esse dicit.
 Galba plaudens libens: mirari tibi Roma saltem,
 Fulgor Apostolicus visitat allebrege.
 A fatis hostili duo propugnacula praesent:
 Quos fides turres P'ris caput Orbis habet. Sec. Cum au-
 tem in honorem Apostolorum omnium atque martyru
 erigerentur a maloribus nostris ubique memorie, quas
 sine ecclesiis, sicut templa atque basilicas nominamus:
 nomine tamen ipsorum Principum Apostolorum Petri
 & Pauli ubique locorum Christiani orbis frequentiore
 atque celebratiora excitati consueuere monumenta, praefertim
 in Gallis, quae d' ueris in locis a nobis sunt topog-
 raphis dicta, fidem faciunt quibus addendum de Ecclesia
 a Turonico in honorem eorumdem Apostolorum eo in
 loco edificata, ubi sanctus Martinus se spolians vetustate
 egentem: de qua exrat etiam eiusdem Fortunati epi-
 gramma, ex quo haec satis retulisse e:*

*Hec est aula Petri, cuius qui clare catenas,
 Substitit & pelago, quo gradiente lacus.
 Sedibus hic habitat Paulus inhae Genitum vni.
 Et qui prado prius, hic modo praco monet. Sec. tam de his
 latis.*

Iner alias nobiles Galliarum Ecclesias illustrata est
 hoc sacro sanctissimis viris Ecclesia Turonensis, aucta
 nimiru egregie sanctitatis Episcopos felici propagatione
 sibi inuicem succedentibus: praeter alios enim, quos lau-
 perus recensimus, de sancto proxime dicto sancto Euphro-
 nio, S. Gregorium successisse in loci eius thronum,
 Huius quidem egregiam cum sanctitate nobilitatem ge-
 neris Fortunatus d' uerbis celebrat, quem matre na-
 tum maxime pia femina, nomine Armentaria, affirmat
 e patrum uero b' uille sanctum Gallum Episcopum
 Arternensem, ex ipso sumet Gregorij re substitutione f' di-
 ctum est. Post obitum igitur Euphronii, ubi vacasset se-
 des eius (videm ipse ait) diebus decem & octo, Ep-
 scopus creatus est Turonensis. Cecinit eius ingratum
 Fortunatus his uerbis:

*Placidus sacros populi inua vota tenente,
 Presulu aduanti reddite vota Deo.
 Hoc puer exortum celebrat hoc curia senectus,
 Hoc commune bonum praedict amos homo.
 Spas regis ecce venit, plebs pater, vrbis amator:
 Mox ere pastoris laetificatus oues.
 Sollicitu oculis, quem praesens vota petebant,
 Venisse adsistunt, gaudia fissa colunt.
 Intra sacerdotis meritis reuenter adeptus,
 Nomina Gregorius pastus in vrbe gregis. Sec.*

Quid autem est congegit mente secundum a die ordi-
 nationis ipsius notata dignissimam, hic descripsisse hand
 paenitentibus ergo ipse: Anno centesimo septuagesimo secun-
 do post transiitum S. Martini Antistiti in Gregorio gloriofimo Rege
 duodecimo anno regnante, post excessum sancti Euphronij Episcopi
 non meo merito, cum sui consuetudine ueterum & peccata ob-

672

XIX.

* Fortun. carm. lib. 3.

* Eul

XVII. DE FELICE EPISCOPO NAMNET.

* Fortun. carm. lib. 3.

XVIII. DE BASILICA APOSTOLORUM DE DICATIO. NE.

Annal. Ecl.

... sed videretur hinc. Deo quoque dicitur, quae non sunt tam...

... Compositi operatur maxime, ut non remaneret per vicia, sed...

... Superius autem tempore (inquit) videris dolorem incur...

... Quam vero tempore lingua mihi grauitur obtrigetur sita ut...

JESU CHRISTI
Annus 575.
BENEDICTI PAP. IVSTINI IVS. IMP.
Annus 10.

Quingentesimus & septuagesimus quintus Christi
voluit annus, (indictionis octaua: quae non Italis
tamen Longobardorum incurio (vt dictum est) sed
Gallia etiam molesta fuit, abiquot Ducibus ad eos infe-

dior, veritas tamen ipsa securior atque purior haeretur e
fonte. Cum enim S. Hopsirij reclusi voluntarie ad peni-

Accidit plane tunc quidem, quod sicut euenite saepe
videmus, cum tumentes maris fluctus ventorum impul-

Quodam tempore, reuelante sibi Spiritu sancto, aduentum Lon-

Monachus quidam dixit: Abscedite & vos a loco, auferentes vobis-

Tunc vnus extraxit gladio, vt in eius caput videret, dextera in
ipso illa suspensa dirigit, nec tam ad se potuit reuocare: tunc gla-

II.

c. Præf. 8.

e Greg. h. 1.
lib. 6. c. 6.

III.

S. HOSPI-
TII DE
CLADE
LONGO-
BARDORUM
PRÆDI-
CTIO.

IV.

V.

PERCVS-
SORABIE-
CTAMPLE
TATE FIT
MONA-
CHVS.

e. 161. 14.

